

JOSIP CINER

4. travnja 1982. godine, nekoliko dana prije svog šezdesetog rođendana umro je nenadano Josip CINER diplomirani inženjer agronomije, ne dočekavši vidljiv i uobičajeni znak priznanja zajednice za svoj minuli rad — zasluženu mirovinu.

Posao kojeg je obavljao kao savjetnik za katastarsko klasiranje zemljišta u Republičkoj geodetskoj upravi SRH, imade u Hrvatskoj na ovaj ili onaj način dvjestoljetnu tradiciju. Punih trideset godina, dakle polovinu svoga života, popularno nazivani Joža kretao se je među geodetima, bio je od njih voljen i poštovan.

Kao sin vrijednih i naprednih poljoprivrednika i gospodara iz sela Palešnika kod Bjelovara, u kojem je i sam rođen, kao da je to prirodno i samo od sebe uvjetovalo, da je i on krenuo životnim stazama koje su ga do kraja života držale vezanog uz zemlju i zemljište.

Završivši klasičnu gimnaziju i poljoprivredni fakultet u Zagrebu, postao je kao mladi agronom upravitelj gospodarstva u slavonskom Nuštru a nešto kasnije kao kotarski agronom u Vrginmostu zaokružio je svoja osnovna agronomska iskustva, dok nije bio uočen kao posebno pogodna osoba da određuje prirodne i bontetne uvjete vezane uz zemljišta širom cijele naše domovine.

Po prirodi slobodnjak, poznat među svim svojim vršnjacima kao »čovjek svojih misli i djela gospodar«, nikada se nije dao sapinjati društvenim formalnostima a posebno ne onih »protokolarnog« tipa. Bio je čovjek kao iz prirode poniknuo, uglavnom uvijek u zeleno obučen, zvali su ga i »inženjer bez kravate«, suživotan sa sredinom u kojoj je djelovao i radio, pristupačan svakom radniku u polju u čiju je korist zalagao uvijek nepoštedno svoje veliko radno i životno iskustvo.

Citav niz godina kroz duga tri desetljeća radio je na operativnim poslovima katastarskog klasiranja zemljišta, postavši istaknuti stručnjak u toj domeni rada. Izvanredan je bio poznavalac goranskih šuma, ličkih vrleti i pašnjaka, prostranstava baranjskih i slavonskih ravnica i njihovih nikad dohvatnih obzorja, bilogorskih i drugih savsko dravskih međuprostora te zagorskih pitomih i privlačnih brežuljaka. Sve je to propješačio, ocjenjujući i važući vrijednost tih zemljišta, uvijek s geodetskim skicama u ruci, na kojima se je izvanredno spretno snalazio, sigurno kao pravi agronom-geodet.

Takav nam je ostao i u sjećanju pri zadnjem rastanku, sa smješkom na usnama, ne sluteći ni on, ni mi, da je to bilo za posljednji put. Umro je muški i možemo bez gržnje savjesti kazati za Jožu, jer on je to zavrijedio: »Poštujemo čovjeka, koji je vikao bez golema mrijeti jada«.

Njegovi suradnici i poštovatelji dali su mu na oproštaju dostojanstven ispraćaj u nepovrat.

M. Božičnik

KREŠIMIR STUPIN

Nema više našeg Kreše. Teška bolest kojoj se ni njegova ogromna energija i vječni optimizam nije mogao odhrvati otela ga je od njegove obitelji i od nas njegovih kolega.

Krešimir Stupin — geometar rođen je u Paulin Dvoru 14. IV 1933. a geodetsku tehničku školu završio je u Puli 1952. god. Prvo zaposlenje mu je bilo u tadašnjem Uredu za novu izmjeru u Osijeku. Tu ostaje do 1959. kada prelazi u katastar u Vinkovcima. U Osijek se ponovo vraća 1963. i zapošljava u tek osnovanom Zavodu za urbanizam i izgradnju grada Osijeka, gdje organizira geodetsku službu pa ga je i smrt zatekla kao organizatora poslova i zadataka geodetskog odjela.

Čitavog svog života zalagao se da geodezija uđe što dublje u pore izgradnje grada, za projekte koji će biti rađeni na geodetskim podlogama (o čemu je kasnije donesen Zakon) i za materijalizaciju projekta na terenu od strane geodeta.

Još od 1967. i savjetovanja o snimanju podzemnih vodova u Splitu radio je predano na oformljenju katastra vodova sagledavajući već tada koristi od takve investicije.

Njegov rad u Osijeku susrećemo na gotovo svakom koraku budući da je velik broj novih naselja koja je on razradio od prijedloga za preuzimanje zemljišta do konačnog iskolčenja.

Uvijek je radio sa mnogo inventivnosti, elana i entuzijazma i radi svog optimizma, poštenog stava i želje da svakome pomogne kao čovjek i kao stručnjak rado je bio viđen u svim sredinama. Zato je i od strane kolega njegov rad bio cijenjen pa je imao mnoge funkcije u društvu geodeta Slavonije i Baranje.

Takav pošten čovjek i marljiv radnik ostat će vječno u uspomeni svima koji su ga poznavali. SLAVA MU!

Ž. Buzuk